La tercera vegada és la bona

Llorenç Riera, amb passat al Girona i en un Còrdova de Primera Divisió, veu més forts els de Montilivi abans del "play-off" i té clar amb qui va: "ells ja han tastat l'elit i nosaltres encara mai"

Llorenç Riera, a l´estadi de Montilivi, està convençut que aquest pot ser l´any de l´ascens a Primera.

GIRONA | JORDI ROURA

Després de set temporades al Girona (hi havia arribat la campanya 1958-59, procedent del Columbus, un equip juvenil de Santa Coloma de Farners, la seva població), a Llorenç Riera li va arribar el 1965 l'hora de fer un pas determinant en la seva carrera: anar-se'n de casa per dedicar-se professionalment al futbol i fer-ho, a més a més, per la porta gran, jugant a Primera. Finalment va ser el Còrdova qui se'l va endur i allà hi va estar quatre temporades, acumulant una setantena de partits a la màxima divisió. El Girona el va traspassar aquell estiu. El club va ingressar una notable compensació, i el davanter colomenc va rebre, d'entrada una fitxa de 225.000 pessetes per temporada. "Un noi del poble que era de Màlaga em va acompanyar. Allà hi vaig estar molt bé, van ser quatre anys molt bons, però jo vull que ara guanyi el Girona perquè ells ja han estat a Primera i, en canvi, nosaltres no l'hem poguda tastar mai". Diumenge serà a Montilivi.

Riera és dels que pensa que aquesta vegada, el tercer play-off a Primera en quatre temporades, ha de ser, per força, la bona. Ahir explicava que veia el Girona "més fort" que en anteriors promocions i posava Rubén Sobrino com a factor diferencial. Segons l'exdavanter, "aquesta temporada l'hem vist poc, però ara fa uns quants partits que juga i a mi m'agrada molt. És d'aquells que si la té no perdona, sap molt bé a què juga". També té paraules positives per a un Mata que darrerament compta menys: "Hi ha gent que el critica, però jo sóc dels que pensa que en un equip has de tenir un jugador lluitador com ell".

"Marxar de casa, en aquells moments en què ho vaig fer jo, costava molt. Abans ja hauria pogut anar al Mallorca, per exemple, però no ho vaig fer. Al final va ser el Còrdova", relatava sobre la seva decisió de deixar Girona per provar fortuna a Primera. L'empenta definitiva l'hi van donar unes paraules que té gravades al cap d'Emilio Aldecoa poc després de deixar el club, a principi dels anys 60 per tornar a Anglaterra, on havia viscut deu anys després d'arribar-hi fugint de la Guerra Civil, i on va tenir el primer contacte amb el futbol. "El van acompanyar a l'estació i va dir-los: "Tingueu cura de Gispert i Riera, que poden ser bons futbolistes"", recordava l'exdavanter. Un comentari que va motivar-lo per treballar al màxim i acceptar el repte "perquè venia d'ell, que mai dedicava cap paraula bona, i que m'havia dit de tot".

A Còrdova, Riera va compartir casa amb Luis Costa ??-que anys més tard també jugaria al Girona- acollits per

una família local. Quan va acabar aquella etapa, el 1969, va tornar al Girona, on es va retirar, tot i que no va ser a temps de poder inaugurar Montilivi. El 1973 l'equip andalús frustrava l'ascens a Segona del Girona, en una promoció que Llorenç Riera no va seguir amb tanta intensitat com sí farà amb la que s'obre demà al Nuevo Arcángel, un estadi on els gironins no han guanyat mai.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/08/tercera-vegada-bona/787444.html?utm_source=rss